சித்தாந்தப்பிரகாசிகை

உ

சித்தாந்தப் பிரகாசிகை

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

——:o:——

இஃது

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது.

யாழ்ப்பாணம்

த. கைலாசபிள்ளையால்

வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கரஹ ஆவணிமீ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

வணங்கி வாழ்த்தி மதிப்பரும் பொருளை
வணங்கி வாழ்த்தி மதித்துமன் பெரிதே.

இயங்கியற் பொருளு நிலையியற் பொருளும்
படைத்துடன் விராய்ப் பசுபாச மாற்றிய
மூப்புரப் பகைஞன் முழங்குகழ ஞேன்றுண்
மெய்ப்படப் பரசுதும் வீடுபெறற் பொருட்டே.

சைவா கமத்தின் மெய்யுணர் காட்சி
யருட்சர் வாத்ம சம்புவா சாரியன்
றருசித் தாந்தப் பிரகா சிகையினை
யம்முறை மொழிபெயர்த் தறைகுவன்
செம்மனத் தமிழோர் தெளிதரற் பொருட்டே

நூல்.

ஈண்டுச் சாதி குலம் பிறப்பு முதலியவற்றான் அபிமானஞ் செய்தற்கு இடமாகிய இந்தத் தூலதேகம் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் இவ் வைந்துங் கூடிப் பரிணமித்தது. இந்தத் தூலதேகத்தில் முன் செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கு ஈடாகிய வேதியர் முதலாகிய சாதியும் வடிவும் அழகும் இந்திரிய வலிமையும் பெற்று வரையறைப்படும் ஆயுளும் வரையறைப்படும் போகமும் உடையவனுய், உடம்பிற்கு வேருய்,உடம்பினுற் செய்யப்படும் புண்ணிய பாவங்களுக்கு இடமாய், நித்தனுய், அருவாய், வியாபகனுய், ஞானக்கிரியா சொரூபியாய், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதசத்தி என்னும் ஐவகைப் பாசத்தாற் கட்டுண்டு போக்குவரவுடையனுய், புருடனென நிற்பவன் ஆன்மா. இந்த ஆன்மாப் போ

கம் நுகர்தற்குக் கருவியாகிய சூக்குமதேகம் பிருதிவி முதற் கலையீறாகிய முப்பது தத்துவங்களான் ஆக்கப்பட்டு ஆன்மாக்கடோறும் வெவ்வேறாய் ஆயுண்முடிவின் முன்னுடம்பு விட்டு மற்றோருடம்பெடுத்தற்கு ஏதுவாயிருக்கும்.

இவ்விருவகை யுடம்பிற்கும் ஏதுவாகிய தத்துவங்களின் பெயரும் தொழிலும் தோன்றுமுறைமையும் எவ்வாறெனில்,—பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களுக்கும் பூதம் என்று பெயர். இவற்றிற்குக் காரணமான கந்தம் இரதம் உருவம் பரிசம் சத்தம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களுக்கும் தன்மாத்திரை என்று பெயர். இந்தப்பத்தும் காரியம் எனப்படும். வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு பத்தம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களுக்கும் கன்மேந்திரியம் என்று பெயர். இவற்றின் தொழில் முறையே வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்தமுமாம். சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களுக்கும் ஞானேந்திரியம் என்று பெயர். இவற்றின் தொழில் முறையே சத்தமும் பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமென்னும் இவற்றை யறிதலாம். இந்த வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரிய மைந்தும் சோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரிய மைந்தும் ஆகப் பத்தும் கரணமெனப்படும். மனமும் அகங்காரமும் புத்தியும் என்னும் மூன்று தத்துவமும் உடம்பின் புறத்துச் சென்று புலன்களை நுகர்விக்கும் சோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களைப்போல அகத்து நின்று தொழிற்படுத்துதலான் இம்மூன்றிற்கும் அந்தக்கரணம் என்று பெயர். இவற்றுள் மனத்தின் தொழில் ஒருபொருளைச் சங்கற்பித்தலும் சோத்திர முதலிய இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்களிற் செலுத்துதலுமாம். அகங்காரத்தின் தொழில் அபிமானஞ் செய்தலும் பிராணன் முதலிய வாயுக்களை இயக்குதலுமாம். புத்தியின் தொழில் ஒருபொருளைத் துணிதலாம். துணிதலாவது இஃது இப்பியன்று வெள்ளியேயென்று நிச்சயித்தலாம். ஆக இங்ஙனம் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று. இவற்றுள் நிச்சயித்தற்குக்

காரணமான புத்தி தத்துவத்தினின்றும் சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் வேறுபாட்டான் மூவகைத்தாகிய அகங்காரந் தோன்றும். இதனுள் சாத்துவிக அகங்காரத்தினின்றும் மனமும் சோத்திர முதலிய ஞானேந்திரியமைந்துந் தோன்றும். இராசத அகங்காரத்தினின்றும் வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியமைந்துந் தோன்றும். தாமத அகங்காரத்தினின்றுங் கந்த முதலிய தன்மாத்திரைகளைந்துந் தோன்றும். கந்த முதலிய தன்மாத்திரைகளைந்தினின்றும் முறையே பிருதிவி முதலிய பூதமைந்துந் தோன்றும். பூதங்களின் றொழில் முறையே தரித்தலும் பதஞ்செய்தலும் சுடுதலும் அவயவங்களைத் திரட்டுதலும் எனை நான்கு பூதத்திற்கும் இடங்கொடுத்தலுமாம். இவற்றுள் பிருதிவிக்குச் சத்தமும் பரிசமும் உருவமும் இரசமுமென்னும் நான்கும் பொதுக்குணம்; கந்தமொன்றுஞ் சிறப்புக் குணம். அப்புவுக்குச் சத்தமும் பரிசமும் உருவமும் மூன்றும் பொதுக்குணம்; இரசமொன்றுஞ் சிறப்புக் குணம். தேயுவுக்குச் சத்தமும் பரிசமும் பொதுக்குணம்; உருவமொன்றுஞ் சிறப்புக்குணம். வாயுவுக்குச் சத்தமொன்றும் பொதுக்குணம்; பரிசமொன்றுஞ் சிறப்புக்குணம். ஆகாயத்திற்குச் சத்தகுணம் ஒன்றே. இந்தச்சத்தம் வன்னரூபமன்று; எதிரொலி வடிவாயிருக்கும். இப்பிருதிவி முதலிய இருபத்திரண்டு தத்துவத்திற்கும் மேலாகிய புத்தி தத்துவத்திற்குக் காரணம் குணதத்துவம். இது சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமென மூவகைத்தாய் முறையே சுக துக்க மோகங்கட்குக் காரணமாகயிருக்கும். இந்தக் குணதத்துவத்திற்குக் காரணம் பிரகிருதி தத்துவம். குணதத்துவம் இருபத்துநாலாவது. பிரகிருதி தத்துவம் இருபத்தைந்தாவது. இவ்விரண்டினுள் பிரகிருதி தத்துவத்தின் காரியம் குணதத்துவம், குணதத்துவத்தின் காரியம் சுக துக்க மோகங்களும் முறையானே தனக்குக் கீழுள்ள புத்தி தத்துவமுதலிய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களுமாம். பிருதிவி முதற் பிரகிருதிவரை இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் அசுத்தாத்துவா என்று பெயர். இதற்குமேல் அராக தத்துவம். இதன்றொழில் விடயங்களில்

ஆசையைப் பெருக்குதல். இதற்கு மேல் நியதி தத்துவம். இதன்றொழில் ஆன்மாக்கள் அவரவராற் செய்யப்பட்ட கன்மம் அவரவரே நுகரப் படுமென நியமித்தல். இதற்குமேல் காலதத்துவம். இதன்றொழில் நெடுங்கால நுகர்ந்தான் சிறிதுகால நுகர்ந்தான் எனப் புருடனுக்குப் போகத்தை வரையறுத்தல். இதற்குமேல் வித்தியாதத்துவம். இதன்றொழில் விடயத்திற் பற்றிய புத்தியைப் புருடனிடத்திற் கொண்டு செலுத்துங் கருவியாதல். இதற்குமேல் கலாதத்துவம். இதன் றொழில் ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே செம்பிற் களிம்புபோலச் சகசமான மலசத்தியிற் சிறிது நீக்கி ஆன்மரூபத்தை விளக்குதல். இவற்றிற்குக் காரணம் மாயாதத்துவம், மாயாதத்துவத்தில் காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் இவ்வைந்துந் தோன்றும். இவ்வைந்தோடுங் கூடிப் புலன்களை நுகருமிடத்துப் பும்ஸ தத்துவமென்றொருமலமுண்டாம். ஆதலான் ஆன்மாவுக்குப் புருடதத்துவமென்று பெயர். புருடதத்துவம் சடரூபமன்று. இங்ஙனம் கூறிய அராகமுதல் கலை ஈறாகிய ஐந்து தத்துவங்களுக்கும் மிச்சிரதத்துவா என்று பெயர். ஆக இவை முப்பது தத்துவங்களும் ஆன்மாக்களிடத்தில் தனித்தனி சூக்கும தேகங்களாயிருக்கும். புவனங்களிற் றோன்றிய தேகங்களுக்கும் ஆதாரமாகிய புவனங்களுக்கும் ஆசிரயங்களாயிருப்பன சர்வான்ம சாதாரணங்களாகிய முப்பது தத்துவங்களுமாம். இவற்றிற்கெல்லாங் காரணம் அசுத்தமாயா தத்துவம். இந்த மாயை நித்தமாய் வியாபகமாய் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் கன்மத்தாற் பந்திப்பதாய்த் தன் காரியமுகத்தான் ஞானக் கிரியைகளை விளக்குமாயினும் மயக்குவதாயிருக்கும். இதற்கு மேல் முப்பத்திரண்டாவது சுத்தவித்தியாதத்துவம். இதற்கு மேல் முப்பத்துமூன்றாவது ஈசுரதத்துவம். இந்தச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திற் சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் காமிகமுதலிய இருபத்தெட்டாகமங்களும் சித்தாந்த சாத்திரத்தாற் பூசிக்கப்படாநின்ற நந்திமுதலிய கணநாதர் எண்மரும் இந்திரன் முதலிய உலக பாலரும் வச்சிரமுதலிய இவர்கள் ஆயுதமும் இருக்

கும். ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தர் முதலிய வித்தியே சுரர் எண்மரும் இருப்பர். இவர்களுள் அனந்ததேவர் ஏனை வித்தியேசுரருக்கும் சுத்தவித்தியாதத்துவவாசிகட்கும் மற்றவர்களுக்கும் தலைவராய் மாயையைக் கலக்கி மாயாதத்துவ புவனங்களை உண்டாக்குவர். இந்த அனந்தர் பரமசிவனுக்கு வேறாய் அதிகாரமலம் ஒன்று உடையவராய் இருப்பர். பாகம் வந்த காலத்திற் பரமசிவன் அருளாற் பரமுத்தியை அடைவார். ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமலமுள்ள பிரளயாகலருள் மலபரிபாகம் உடையோராய் நிரதிகரணமாய்ப் பரமசிவன் அனுக்கிரகம் செய்யப் பெற்றவர் நூற்றுப் பதினெட்டு உருத்திரர் உளர். இவருள் ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர் மத்தியப் பிரளயமுடிவில் பிரகிருதி தத்துவத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட தத்துவங்களையும் புவனங்களையும் உண்டாக்கி, ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மூன்று மலமுடைய சகலருள், ஞானத்தாலும் யோகத்தாலும் தவத்தாலும் தியானமுதலியவற்றாலும் சிறந்தவரைப் பிரமபதம் விண்டுபதங்களில் இருத்துவர். இந்த ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர் மத்தியப் பிரளயகாலத்தில் அராகதத்துவத்தில் இருப்பார். பின்பு படைப்புக்காலத்தில் அசுத்தாத்துவாக்களைப் படைத்துப் பிரமாவும் விண்டுவும் செய்யுஞ் சிருட்டிகளை அதிட்டித்து நின்று கீழ்ப்பட்ட புவனேசுரரையும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் பிரமாண்டமுதலிய அண்டங்களையும் உண்டாக்குவர். பிரமாண்டத்தில் பதினன்கு புவனம் சகலருக்கு இருப்பிடமாம். முன் சொன்ன உருத்திரருள் நூறு உருத்திரர் பாஞ்சபௌதிகமான பிரமாண்டத்திற்குக் காவலாயிருப்பார். பிரமா விட்டுணுக்களுடனே கூடக் குணதத்துவத்திலிருக்கும் ஸ்ரீகண்ட உருத்திரர் மத்தியப் பிரளயம்வரையும் அதிகாரஞ் செய்துகொண்டிருந்த பின்பு அந்தப் பிரமா விட்டுணுக்களையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு தாம் மிச்சிராத்துவாவில் அராகதத்துவத்தில் இருப்பர். இவரோடே கூட வீரபத்திரரும் இருப்பர். பிரகிருதிமத்தகத்தில் எட்டு உருத்திரர் இருப்பர். சலைமத்தகத்தில் எட்டு உருத்திரர் இருப்பர். இவர்களோடு முன் சொன்ன ஸ்ரீகண்டர் வீரபத்திரர் சத உருத்திரருமா

க நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரரும் பரமசிவன் அநுக்கிரகத்தால் பரமுத்தியை அடைவர். இந்த நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரரும் மலபரிபாகத்தால் தீக்கை பெற்றுப் பரமசிவன் அருளால் பதங்களைப் பெற்றவர். சுத்தவித்தியாதத்துவங்களில் இருப்போர் மலபரிபாகத்தால் பரமசிவனருளால் பதம் பெற்றவர். இந்தச் சுத்தவித்தியாதத்துவவாசிகள் சரீரமும் வித்தியேசுரர் சரீரமும் வைந்தவம். நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரர் சரீரம் மாயேயம். பிரமா விட்டுணு முதலியோர் சரீரம் பிரகிருதிசம்பந்தம். பரமசிவனுடைய எல்லாத் திருமேனியும் நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரர் வடிவும் வித்தியேசுரர் வடிவும்போலத் தியானிக்கப்படும். பிரம விட்டுணு சரீரம் பிராகிருதமாகலானும் முன் பரமசிவன் அனுக்கிரகம் இல்லாமையானும் இவர்கள் சரீரம்போலப் பரமசிவனைத் தியானிக்கலாகாது. பிரம விட்டுணுக்கள் பதம் பசுத்தானம். உருத்திர பதம் ஈசுர பதம் இரண்டும் பதித்தானம். இந்த ஈசுர தத்துவத்திற்கு மேல் சதாசிவதத்துவம். இதற்கு மேல் சத்திதத்துவம். இதற்கு மேல் சிவதத்துவம். இந்த மூன்றுதத்துவமும் பரமசிவனுக்கு முறையே அதிகாரதத்துவம் போகதத்துவம் இலயதத்துவம் எனப் பெயர் பெறுவதற்கு நிமித்தமாயிருக்கும். இந்தத் தத்துவங்கள் மூன்றினும் பரமசிவனொழிய வேறே கிருத்தியஞ் செய்யும் ஆன்மாக்கள் இல்லை. இலயம் போகம் அதிகாரம் என்னும் பதங்களை விரும்பிச் சாதகதீக்கைபெற்று மந்திரங்களைச் சாதித்த சாதகர், பின்பு பரமசிவனருளால் அந்தந்தப் புவனத்தை யடைந்து போகநுகர்ந்து வைராக்கியம் வருமளவாதல் மகாசங்காரம் வருமளவாதலிருந்து பின்பு வித்தியேசுரருடனே கூடப் பரமுத்தியைப் பெறுவார்கள். சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் அகரமுதலிய ஐம்பத்தோரக்கரமும் காமிக முதலிய இருபத்தெட்டுச் சங்கிதைகளும் வைகரிவடிவாயிருக்கும். ஈசுரதத்துவத்தில் பிரணவம் இருக்கும். சதாசிவதத்துவத்தில் சகளவிந்துவும் சகளநாதமு மிருக்கும். சத்திதத்துவத்தில் சூக்குமை யென்னும் பெயருடைத்தாய்ப் புத்திகாரணமாய் ஆன்மாக்கள்தோறும் வெவ்வேறாய்ச் சூக்குமநாதமிரு

க்கும். சிவதத்துவத்திற்குக் காரணம் விந்து. விந்துவுக்கும் சிவதத்துவத்திற்கும் வேறுபாடில்லை. சிவதத்துவங்களை யதிட்டித்து நிற்குஞ் சதாசிவருடைய சத்தி, சகளம் சகளநிட்களம் நிட்களம் எனவும், வியத்தம் வியத்தாவ்வியத்தம் அவ்வியத்தம் எனவும், மகேசுரன் சதாசிவன் சிவன் எனவும், பெயர்பெற்றிருக்கும். இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்குள் விந்துவானது நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய், பரமசிவனாலே நித்தியம் அதிட்டிக்கப்படுவதாய், சொல்வடிவும் பொருள்வடிவுமாய், நாதமுதலியவற்றின் வழியால் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவு விளங்குதற்குக் காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாததாய், மாயாகாரியமொழிந்த எல்லாப் பொருட்கும் உபாதானகாரணமாய், சடமாய் இருக்கும். இங்ஙனங் கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதல் சிவதத்துவம் ஈறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தத்துவாத்துவா.

காலாக்கினி புவன முதல் அனுசிரித புவனமீறாகிய இருநூற்றுமுப்பத்தைந்து புவனங்களும் புவனாத்துவா.

அகரமுதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களும் வன்னாத்துவா.

வியோமவியாபி மந்திரவடிவான எண்பத்தொரு பதமும் பதாத்துவா.

மூலப்பிரமாங்கங்களாகிய பதினொரு மந்திரமும் மந்திராத்துவா.

நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகளும் கலாத்துவா.

இவ்வாறுள் கலை தத்துவம் புவனமென்னும் மூன்று அத்துவாக்களும் திரவியவடிவாயிருக்கும். வன்னம் பதம் மந்திரமென்னும் மூன்று அத்துவாக்களும் ஒலிவடிவாயிருக்கும்.

இவற்றுள் புவனம் தத்துவத்தைப் பற்றி நிற்கும். தத்துவம் கலையைப்பற்றி நிற்கும். வன்னம் பதம் மந்திரமென்னும் மூன்று அத்துவாக்களும் புவனத்திற் றோன்றிய சரீரங்களைப் பற்றி நிற்கும்.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

இந்த அத்துவாக்கள் ஆறுக்கும் மேலாகிய காரணம் சுத்தமாயையென்றுரைக்கப்படும். சுத்தமாயை குண்டலினி சுத்தவித்தை பிரமம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. அங்ஙனமே அசுத்தாத்துவாவுக்கு மேலாகிய காரணம் அசுத்தமாயையென்று உரைக்கப்படும். இவ்வத்துவாக்களாறும் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாயிருக்கும்.

ஆன்மாக்கள், ஆறு அத்துவாவுக்கும் வேறாய், நித்தியமாய், வியாபகமாய், சேதனமாய், சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய், பாசத்தையுடையோராய், வினைகளைச்செய்து, வினைப்பயன்களை நுகர்வோராய், சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் உடையவராய், தமக்கொரு தலைவனை உடையவராயிருப்பர். இந்தஆன்மாக்கள் பந்தவேறுபாட்டாற் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் என மூவகைப்படுவர்.

இவர்களுக்கு மாயாபந்தமாவது கலைமுதல் பிருதிவியீறான தத்துவங்களும் புவனங்களும் புவனத்துப் பொருள்களுமாயிருக்கும். கன்மபந்தமாவது சோதிட்டோமம் பிரமகத்தி முதலியவற்றால் உண்டாவதாய், அபூர்வம் என்னும் பெயருடைய வாதனையாய்ப், புரியட்டகத்துள் புத்திதத்துவத்தைப்பற்றிச் சூக்கமோகவடிவாயிருக்கும். மலபந்தமாவது ஆன்மாக்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை மறைப்பதாய், ஆன்மாக்கள்தோறும் வெவ்வேறாய், தத்தங் காலவரையில் நீங்கும் அநேக சத்திகளையுடைத்தாய், நித்தமாய், வியாபகமாய்ச், சடமாயிருக்கும். சுத்தமாயா பந்தமாவது வித்தை வித்தியேசுரர் முதலியோர் சரீரங்களுக்குக் காரணமாயும் சகலர் போகம் புசித்தற்குக் கருவியாகிய சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் வாக்குகளுக்கு ஏதுவாயுமிருக்கும். திரோதசத்திபந்தமாவது மாயை கன்மம் ஆணவம் வைந்தவம் என்னும் நால்வகைப் பாசத்தினுடைய அநாதித்தன்மை நிகழ்வதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்ற சிவசத்தியே பாசமென்று உபசரித்துக் கூறப்படும். இங்ஙனம் ஐவகைப்பந்தங்களும் கண்டுகொள்க.

சுத்தாத்துவாவில் இருப்போர் வைந்தவம் இரோதமென்னும் இரண்டுபாசமுடையர். மிச்சிராத்துவாவில் இருப்போர் இந்த இரண்டுபாசத்துடனே ஆணவமும் கன்மமுமாக நான்குபாசமுடையர். அசுத்தாத்துவாவில் இருப்போர் அந்த நான்குடனே மாயேயமுங் கூட ஐவகைப்பாசமுமுடையர்.

இவருள் சுத்தாத்துவாவில் இருப்போர்க்கு முத்தரைப்போல நிரதிசயவின்பமேயன்றித் துக்கத்தோடு கூடிய சுகதுக்கமோகங்கள் இல்லாமையால், அந்த அத்துவா சுத்தம் என்று சொல்லப்படும். மிச்சிராத்துவாவில் இருப்போர்களில் நிரஞ்சனரொழிய அஞ்சனமுடையோர் தம்மெல்லையளவும் முற்றுணர்வுடையராயினும் சுகதுக்கமோகங்களுடையராதலின், அந்த அத்துவா மிச்சிரமென்று சொல்லப்படும். அசுத்தாத்துவாவிலிருப்போர்களுள் நிரஞ்சனரொழிய அஞ்சனமுடையோரில் சிலர் தம்மெல்லையளவும் முற்றுணர்வுடையோராயினும், மற்றுள்ளோரெல்லாம் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் சுகதுக்க மோகங்களுமுடையராதலின், இந்த அத்துவா அசுத்தமென்று சொல்லப்படும்.

இவற்றுள் மாயேயமும் வைந்தவமும் ஆதிபந்தம்; கன்மம் பிரவாகாநாதியாய்ப் போகத்தால் அழிவதாம்; ஆணவம் மூலமாய் அநாதிபந்தமாய்த் தன் பாகமுடிவில் பரமசிவன் திருவருளாகிய தீக்கையால் நீங்குவதாம். கன்மபாசம் ஞானத்தாலும் யோகத்தாலும் சந்நியாசத்தாலும் போகத்தாலும் நசிக்கும்.

இந்த ஞானமுதலாயினவெல்லாம் சாத்திரவழியாற் கிடைக்கும். அந்தச்சாத்திரங்கள் லௌகிகமும் வைதிகமும் அத்தியான்மிகமும் அதிமார்க்கமும் மாந்திரமுமென ஐவகைப்படும்.

அவற்றுள், லௌகிகமாவது ஆயுள்வேதமும் தண்டநீதியும் முதலாயின. இவை இம்மையிற் பலிக்கும் நூல்கள்.

வைதிகநூலாவது, வேதங்களிற் கிரியாகாண்டத்தை மேற்கொண்டு சோதிட்டோமம் முதலிய புண்

ணியங்களாற் பெறப்படும் துறக்கமுதலியவற்றைச் சாதிப்பதாகிய மீமாஞ்சைநூலும், வேதம் ஒருபுருடனாற் செய்யப்பட்டதெனச் சாதித்துப் பிரமாண முதலிய பதார்த்தங்களை ஆராய்ச்சிசெய்யும் முனிவராற் செய்யப்பட்ட நியாயநூலும், வைசேடிகநூலும் என மூன்று வகைப்படும். இந்தமூன்றும் இம்மையினும் மறுமையினும் பலிக்கும் நூல்கள்.

அத்தியான்மிக நூலாவது சாங்கியம் பாதஞ்சலம் வேதாந்தம் என மூவகைப்படும், அவை உபநிடதங்களை எடுத்துக்காட்டி இருடிகளாற் செய்யப்படுவனவாய் ஆன்மஞானத்தைப் பலிப்பிக்கும் நூல்கள்.

அதிமார்க்க நூலாவது உருத்திரர்களாற் செய்யப்பட்ட பாசுபதம் காபாலம் மகாவிரதம் என்பனவாம்.

மாந்திரநூலாவது சிவன் அருளிச்செய்த சித்தாந்த சாத்திரம்.

இவற்றுள் மீமாஞ்சைநூல் செய்தவன் சைமினிபகவான். இந்தநூலில், வேதம் ஒருவராற் செய்யப்பட்டதன்று நித்தியமாய் உள்ளதென்றும், பிரபஞ்சம் நித்தமென்றும், இட்டிமுதலிய கன்மங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றும், கன்மம் செய்தவனுக்கு அந்தவினையே துறக்கமுதலிய பலன்களைக் கொடுக்குமென்றும், பௌதிக சரீரேந்திரியங்களுக்கு வேறாய் ஆன்மாக்கள் உண்டென்றும், ஆன்மாக்கள் பலரென்றும், இந்த ஆன்மாக்களுக்கு வேறாய் ஈசுரன் ஒருவன் இல்லையென்றும், கூறப்படும்.

இனி வைசேடிகநூலில், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்குபூதங்களும் அநித்தியம் என்றும், இவற்றிற்குக் காரணம் அவ்வப்பெயர்களால் வேறுபட்ட பரமாணுக்களென்றும், இவற்றிற்கு வேறாய்ச் சத்தத்திற்குக் காரணமாய் நித்தமாகிய ஆகாசம் ஐந்தாம்பூதமென்றும், இதற்கு வேறாய்க் காலமும் திக்கும் ஆன்மாக்களும் நித்தமாய் அருவாய் வியாபகமாய் இருக்குமென்றும், ஆன்மா பரமான்மாவும் சீவான்மாவுமென இருவகைப்படுமென்றும், பரமான்மா ஈசுரனென்றும், சீவான்மா உடம்புதோறும் வே

ருய்ப் பலவாயிருக்குமென்றும், இவற்றிற்கு வேரு ய்ப் பலவாய் நித்தமாய் அணுவாய் ஞானத்துக்கே துவாய் ஆன்மாக்கள்தோறும் வெவ்வேருயிருப்பது மனமென்றும், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆன்மா மனம் என்னும் இவ்வொன் பதும் திரவியம் என்றும், இவற்றிற்கு வேருகிய சு க்கில முதலியன குணபதார்த்தமென்றும், எழும்புத ன் முதலாயின கன்மபதார்த்தமென்றும், குடத்தன் மை ஆடைத்தன்மையென்ருற்போலும் சாதி சாமா ணிய பதார்த்தமென்றும், நித்தப்பொருள்களின் வே றுபாடுணர நிற்பது விசேட பதார்த்தமென்றும், குட த்தில் குடத்தன்மை யென்ருற்போலும் சம்பந்தம் சமவாயபதார்த்தமென்றும், இவ்வாறுவகைப் பதார்த் தங்களுள் ஆன்மாவென்னும் பதார்த்தத்துக்கு மன த்தோடு சையோகத்தால் ஞானம் உண்டாமென்று ம், அதனுனே புண்ணியபாவங்களாகிய கன்மானு ட்டானம் உண்டாமென்றும், அதனுனே சுவர்க்க நரகங்கள் சரீரமுதலாயின வுளவாமென்றும், எல்லாம் வல்லவன் ஈசுரனென்றும், ஈசுரனுக்கு மனத்தோடு சையோகத்தால் ஞானம் உண்டாமன்றி இயற்கை ஞானம் இல்லையென்றும், இவ்வாறு பதார்த்தங்களு டைய பொதுவியல்பு வேற்றியல்புகளை அறியும் ஞா னத்தால் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மம் நசிக்குமென் றும், கன்மம் நசிக்கவே மனத்தோடு சையோகத் தால் தோன்றும் ஞானமின்றிப் பாடாணம்போற் கிடப்பர் அதுவே முத்தியென்றும், வேதம் ஈசுரனுற் கூறப்பட்டதென்றும், சொல்லப்படும்.

இனி நியாயநூலில், பிரமாணமுதலிய பதார்த்தங் கள் பதினுறு என்றும், பதார்த்த இலக்கணமும் முத் தி இலக்கணமும் வைசேடிகநூலிற் கூறியவாறே எ ன்றும்,ஈசுரன் செய்விப்பவன் என்றுங் கூறப்படும். இ வ்விரண்டு நூலுஞ் செய்தார் கணுதரும் அக்கபாதரும் எனவுணர்க.

இனிச் சாங்கியநூலில், பிரகிருதி நித்தமாய் வியா பகமாய்ச் சடமாய் எல்லாப்பொருட்குங் காரணமாய் சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னு முக்குண ங்களுஞ் சமமாய் நின்ற அவதரமாய் அருவாய் இருக்

குமென்றும், இந்தப் பிரகிருதி இருபத்துநாலாந் தத்துவம் என்றும், இந்தப் பிரகிருதியின் காரியம் புத்தி தத்துவ முதற் பிருதிவிதத்துவ மீருக இருபத்து மூன்று தத்துவம் என்றும், இந்த இருப‌த்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் வேருய் நித்தமாய் வியாபகமாய் அருவாய் நாஞபேதமாய் முற்றுணர்வுந் தொழிலுமின்றி அறிவுமாத்திரமாயிருக்கும் ஆன்மாக்கள் இருபத்தைந்தாந் தத்துவம் என்றும், இந்த ஆன்மாக்களுக்கு முத்திகாலத்தும் பெத்தகாலத்தும் வேற்றுமையில்லை என்றும், சொரூபத்தில் அழுக்கு இல்லை என்றும், அநாதியே புத்தியைச் சார்ந்த அவித்தைவசத்தால் சுகதுக்க ஞானந் தோன்றும் என்றும், அதனுற் பெத்தராயினுனென்றும், பிரகிருதியையும் புருடனையும் பகுத்தறியும் விவேகஞானத்தால் அவித்தை நீங்கவே முத்தியென்றும், ஆன்மாக்களுக்கு வேருய் ஈசுரன் ஒருவன் இல்லை என்றுங் கூறப்படும். இந்நூல் செய்தவன் கபிலமுனி.

இனிப் பாதஞ்சலநூலில், பிரகிருதியும் பிராகிருதங்களும் ஆன்மாக்களும் பெத்தமுத்திகளும் சாங்கிய நூலிற் கூறியவாறேயென்றும், விவேகஞானம்போல யோகமும் யோகாங்கமும் முத்திக்குக் காரணமென்றும், இருபத்தாறுந் தத்துவம் ஈசுரன் ஒருவன் உண்டென்றும், அவன் எல்லாவற்றையும் அதிட்டித்து நின்று செய்வோனுகலானும் ஆன்மஞானத்தை உபதேசிப்பவனுதலானும் ஆன்மாக்களுக்கு வேறு என்றுங் கூறப்படும். இந்நூல் செய்தவன் பதஞ்சலிபகவான்.

இனி வேதாந்தவாதிகள் பாற்கரியனும் மாயாவாதியும் சத்தப்பிரமவாதியும் கிரீடாப்பிரமவாதியும் என நான்கு வகைப்படுவர். இவருள் பாற்கரியர், சுரர் நரர் விலங்கு முதலிய சடசித்துக்களெல்லாம் பிரமத்தினுடைய பரிணமமென்றும், இந்தப்பிரமம் சச்சிதானந்தமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் இருக்கும் அதுவே ஈசுரன் என்றும், பரிணமித்து விகாரப்பட்டதை அறியாமையினுற் பந்தமாயிற்று என்றும், பாரமார்த்திகத்தில் ஒருபொருளே என்றும், வேதாந்தஞானத்தாற் சரீரத்திற்கு வேருகிய ஆன்மரூபம்

விளங்கும் என்றும், அதுவே பரப்பிரமம் என்றறிந்து அதன்கண் இலயித்தலே முத்தி என்றும், கூறுவர்.

இனி மாயாவாதிகள், முன்சொன்ன பிரமமே பாரமார்த்திகத்திலே மெய்ப்பொருள் என்றும், அது ஒழிந்து காணப்பட்ட பொருளெல்லாம் இப்பியில் வெள்ளிபோலப் பொய்ப்பொருள் என்றும், சகத்திற்கு உபாதானம் மாயை என்றும், அந்தமாயை பிரமம் போல மெய்ப்பொருளுமன்று முயற்கோடு போலப் பொய்ப்பொருளுமன்று என்றும், மாயைக்குவேருகப் பிரமசொரூபம் நான் என்றும், வேதாந்தஞானத்தால் அறிவது முத்தி என்றும், கூறுவர்.

இனிச் சத்தப்பிரமவாதிகள், காரணமான பரப்பிரமம் பிரளயகாலத்தில் சத்தவடிவாயிருக்குமென்றும், சடசித்துக்களாய்த் தோன்றியழியும் எல்லாப் பொருள்களும் சத்தத்தினுடைய விகாரமென்றும், சத்தரூபமே முழுதும் என்றறிவது முத்தியென்றும், கூறுவர்.

இனிக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள், முன்கூறப்படும் பிரமமே நான் என்றும், நான் ஒருபடித்தன்றிப் பலவகையாய் நானாவிதமான விகாரப்பொருள்களோடுங் கூடி விளையாடுகின்றேன் என்றும், இவ்வாறு அறிகிறதே முத்தியென்றும், கூறுவர்.

இந்த நான்கு மதங்களுக்கும் நூல் செய்தவன் வேதவியாசன் எனவறிக.

மீமாஞ்சை வைசேடிகம் நியாயம் சாங்கியம் பாதஞ்சலம் வேதாந்தம் என்னும் இவ்வாறு நூலும் வைதிக சாத்திரங்கள். இவ்வாறுள் வேதாந்தமொன்றுமே அத்துவிதநூல்; ஏனை ஐந்தும் பேதநூல்கள். இந்த அறுவகை நூலுமன்றி வேதத்திற்குப் புறமான நூல்கள் நாத்திகநூல்கள். அவை பௌத்தம் ஆருகதம் உலோகாயதம் என மூவகைப்படும்.

இந்த மூன்றினுள் உலோகாயத நூலில், காட்சியொன்றே பிரமாணம் என்றும், காட்சிப்பொருளாகிய பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்குமே மெய்ப்பொருள் என்றும், இந்த நான்கு பூதக் கூட்ட

மான சரீரமே ஆன்மா என்றும், உடல் வளர அறிவு வளரும் உடம்பு தேய அறிவு தேயும் என்றும், ஈசுரனென்று ஒருவன் இல்லை என்றும், இம்மையில் சுகதுக்கங்களே சுவர்க்க நரகங்கள் என்றும், சரீரம் நசித்தால் மேலைக்கு ஆவதொரு வினை இருப்பதில்லை என்றும், ஆதலால் உடம்பிற்குவேருய் அனுபவிக்கும் ஆன்மா ஒருவன் இல்லை என்றும், கூறப்படும். இந்த உலோகாயத நூல் செய்தவன் பிருகற்பதிபகவான்.

இனி ஆருகதநூலில், அருகன் என்ருெரு கடவுள் அநாதியே உள்ளவன் என்றும், சீவன் என்ருெரு பதார்த்தம் அநாதியே குற்றமுடைத்தாயிருக்கும் என்றும், இந்தச்சீவன் தூலதேகம் தேயத் தேயும் வளர வளரும் என்றும், மற்றை இந்திரியங்களும் உள என்றும், இவையெல்லாம் அத்திகாயம் நாத்திகாயம் என்று வழங்கப்படும் என்றும், ஆருகதநூற்பொருள் ஞானத்தாலும் அந்தநூலிற் கூறும் சுடுபாறையிற் கிடத்தல் முதலிய தவங்களாலும் சீவன் உயிர்க்கொலை முதலிய பாவங்கள் நீங்கி அருகன்போலக் குற்றந் தீர்ந்தவன் ஆவனென்றும், இந்தநூலும் இந்தப்பதார்த்தம் உண்டோ இல்லையோ என்று வினுவினல் உண்டாம் இல்லையாம் உண்டும் இல்லையுமாம் என்று மூவகையாற் சொல்லும் என்றும் கூறப்படும்.

இனிப் பௌத்தநூலில்,பிருதிவி முதற் புத்தி தத்துவம் ஈருகத் தத்துவம் இருபத்துமூன்று என்றும், இவற்றுட் புத்தி தத்துவம் பிரதானம் என்றும், பாஞ்சபௌதிகமான சரீரத்தில் புத்திதத்துவமே உளது என்றும், இந்தப்புத்தி தத்துவம் முதலிய எல்லாப் பொருளும் கணபங்கம் என்றும், இவ்வாறன்றித் திரமாகிய ஆன்மா என்பதும் ஈசுரன் என்பதும் இல்லை என்றும், கூறப்படும். இந்த நூல் செய்தவன் ஆதிபுத்தன். இந்தநூலிற் கூறப்படும் முத்தியாவது தண்ணீரோட்டம்போல அநித்தியமாய் அனுபவிக்கப்படும் ஞானசந்ததியே மோக்ஷமாம். இன்ப துன்பத் தொடர்ச்சியின்றிச் சுத்தமான ஞானசந்ததியே முத்தியென்பர் சிலர். முறைமுறையாய் வளராநின்ற தீபம் எண்ணெயும் திரியும் தேய்ந்தவிடத்துக் கெ

டுவதுபோல ஞானசந்ததியினது நாசமே முத்தியென்பாருமுளர். இந்தப் பௌத்தர் சௌத்திராந்திகன் வைபாடிகன் மகாயானிகன் மாத்தியமிகன் என்று நால்வகைப்படுவர்கள். இவருள் ஒரு சாரார் காணப்படும் பொருளெல்லாம் அசத்தியம் ஞானசந்ததியொன்றுமே சத்தியம் என்பர். மற்றொரு சாரார் இந்தப் பொருளனைத்தும் சத்தியமே கணபங்கம் என்பர்.

உலோகாயதன் சமணன் பௌத்தன் என்னும் இம்மூவரும் ஆசாரமிலிகளாகிய நாத்திகர்; இவர் ஈசுரன் என்று அநாதிப்பொருள் ஒன்றில்லை என்பர். இந்தமதம் மூன்றும் வேதத்திற்குப் புறம். இவற்றிற்கு முன் கூறப்பட்ட ஆறு நூல்களும் வைதிகநூல்கள்.

இவ்வாறுக்கும் பிறப்பிடமாகிய வேதங்கள், இருக்கும் எசுரும் சாமமும் அதர்வணமும் என நால்வகைப்படும்.

இவைகளுக்கு அங்கமாவன சந்தசும் கற்பசூத்திரமும் சிக்கையும் வியாகரணமும் நிருத்தமும் சோதிடமுமென அறுவகைப்படும்.

வேதத்திற் கூறப்படும் விதிவிலக்குகளைப்பற்றிப் பிராமணர் முதலிய சாதிகளையும் பிரமசரிய முதலிய ஆச்சிரமங்களையும் விதிப்பதும் உபநிடதங்களைப்பற்றிப் பிரகிருதி புருடன் ஈசுரன் இலக்கணங்களைக் கூறுவதும் வேதத்திற் பெறப்படும் ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டங்களை நியமிப்பதும் செய்வனவாகிய மனுமுதலிய தருமசாத்திரங்கள் பதினெட்டு வகைப்படும். இந்த மிருதிகளைச் செய்தவர் மனுமுதலிய இருடிகள்.

இனி வாசுதேவனாற் செய்யப்பட்ட பாஞ்சராத்திரத்தில், இருபத்துநான்காந் தத்துவமாகிய குணதத்துவத்திற்குமேல் இருபத்தைந்தாந் தத்துவம் வாசுதேவன் என்றொரு பரம்பொருள் உண்டென்றும், அந்தப் பரம்பொருளினின்றும் கிருட்டினனும் அனிருத்தனும் மகரத்துவசனும் ரௌகிணேயனும் என்று நான்கு வியூகங்கள் சகத்தைப் படைத்தற்பொருட்

டுத் தோன்றும் என்றும், இந்நான்கு வகுப்பினு ல் சடமும் சித்துமாகிய எல்லாவுலகும் படைக்கப் பட்டன என்றும், வேதாந்தவாதிகள் நால்வரிற் ப ரிணமவாதி சொல்வதுபோல எல்லாம் வாசுதேவன் வடிவு என்றும், வேதங்களில் உறுதிப்பயன் இல் லை பாஞ்சராத்திரத்தில் உறுதிப்பயன் உண்டென் றும், ஆகையாற் பாஞ்சராத்திரத்தின் முறையே தீ க்கைசெய்துகொண்டு வாசுதேவனை வழிபட்டு அவ ன் வடிவில் இலயமாதலே முத்தி என்றும், கூறப்ப டும்.

இனி இதிகாசபுராணங்களில், வைதிககன்மங்களு ம், சாங்கியம் பாதஞ்சலம் பாஞ்சராத்திரம் பாசுப தம் சைவம் என்னுமிவற்றிற் கூறும் பொருள்களும், தோற்ற வொடுக்கங்களும், பாரம்பரியங்களும், மனு வந்தரங்களும், பாரம்பரியக் கதைகளும், கூறப்படும். இதிகாசமாவது - மகாபாரதம்.

புராணங்கள் பதினெட்டு வகைப்படும். இவற்றிற்கு க் கருத்தன் வேதவியாசன். இருபத்தைந்தாந் தத்து வம் ஆன்மா என்றும் தீக்கையான் முத்தி என்றும் புராணங்களிற் கூறப்படும்.

இனி அதிமார்க்கநூல் மூன்றனுள் பாசுபதநூலில், ஆன்மாக்கள் பலவாய் நித்தமாய் வியாபகமாய்க் கா ரணகாரிய சையோகத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தால் தனித்தனி வேறுபாடுடையனவாய்இருக்குமென்றும், இவ்வான்மாக்களுக்கு ஆணவம் இல்லையென்றும், மா யை கன்மங்கள் என்று இரண்டு பாசங்கள் உண்டு எ ன்றும், பாசங்களாற் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கும் என்றும், வைராக்கியமுண்டாய்ச் சாத்திரத்திற் கூறி யபடியே தீக்கைபெற்ற ஆன்மாவினிடத்துப் பரமே சுரனுடைய ஞானமுதலிய குணங்கள் சங்கிராந்தமா ய்ப் பற்றுமென்றும், அப்பொழுது குடும்பபாரத்தைப் புத்திரரிடத்து வைத்துவிட்டுத் துறவறத்திற் செல்லு வார்போல ஈசுரனும் தன்னுடைய ஞானம் முத்தரி டத்துச் சங்கிரமிக்கச் செய்து தன்னதிகாரத்து ஒழி வுபெற்றிருப்பனென்றும், கூறப்படும்.

இனி மகாவிரதநூலில், பாசுபதர் கூறிய முறையே மாயை கன்மங்களுடன் ஆணவமலமும் உண்டென்

றும், ஆன்மாக்களுக்குப் பெத்தத்தும் முத்தியினும் ஞானசத்தியேயன்றிக் கிரியாசத்தி இல்லையென்றும், சாத்திரத்திற் கூறியபடியே தீக்கை பெற்று எலும்பணிதல் முதலிய சரியைகளை அனுட்டிப்போர் முத்தராவரென்றும், இந்தமுத்தருக்குக் கேவலம் ஞானசத்திமாத்திரமே உண்டு ஞானம் கிரியையென்னும் இரண்டுசத்தியும் பரமேசுரன் ஒருவனுக்கே என்றும், கூறப்படும்.

இனிக் காபாலிகநூலில், ஆன்ம இலக்கணமும் பந்த இலக்கணமும் பாசுபதர் மகாவிரதர் கூறியபடி என்றும், சாத்திரத்திற் கூறிய முறையே தீக்கைபெற்றுத் தினந்தினம் பச்சைக்கொடியொன்று பிடித்துக்கொண்டு மனிதர் தலையோட்டிற் பிச்சையேற்று உண்ணவேண்டும் என்றும், மகாவிரதர் கூறியமுறையே முத்தி என்றும், கூறப்படும்.

பாசுபதம் மகாவிரதம் காபாலிகம் என்னும் அதிமார்க்க சாத்திரம் மூன்றும், மாயை வித்தை காலம் என்னும் தத்துவங்களில் இருக்கும் உருத்திரர் மூவராற் செய்யப்பட்டன.

இனி மறுமையிற் பலிக்கும் சித்தாந்த சாத்திரத்தை இம்மையிலே தெளிவிப்பனவாகிய காருடம் தக்கிணம் வாமம் பூதம் என நான்கு நூல்கள் உள்ளன. அவை தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதம் எனக் கீழுள்ள நான்கு முகங்களாற் பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்று அந்தப் பெயர்கொண்ட விஞ்ஞானகலர் நால்வராற் செய்யப்பட்டன.

இவற்றுள் காருடதந்திரத்தில் தற்புருடமே பிரமரூபமாகத் தியானஞ்செய்து பூசிக்கற்பாற்று எனக் கூறப்படும். இந்நூலில் எவ்வகைப்பட்ட பிணியும் கண்கூடாகத் தீர்க்கும் மந்திரங்களும் மருந்துகளும் கூறப்படும்.

இனித் தக்கிணதந்திரத்தில் அகோரமே பிரமரூபமாகத் தியானஞ்செய்து பூசிக்கற்பாற்று என்றும், யோகத்தை அனுட்டித்துப் பரமசிவனைக் காணவேண்டுமென்றும், கூறப்படும். பகைவரை வெல்லுதற்கு மந்திரங்களும் இதனுட் கூறப்படும்.

இனி வாமதந்திரத்தில் வாமதேவமே பிரமரூபமாகத் தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும். இதனுள் இரசவாதம் முதலியனவும் கூறப்படும்.

இனிப் பூததந்திரத்தில் சத்தியோசாதமே பிரமரூபமாகத் தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும். பூதப் பிரேத பிசாசுகளை ஒட்டும் மந்திரங்களும் மருந்துகளும் இதனுட் கூறப்படும்.

இனிச் சத்திதத்துவத்தில் வசிக்கும் ஓர் ஆன்மாவாற் செய்யப்பட்டது சாத்ததந்திரம். இந்தத் தந்திரத்தில் பாற்கரிய வேதாந்திபோலச் சடசித்துக்கள் எல்லாம் சத்தியின் பரிணமம் என்று கூறப்படும்.

இனிக் கௌளம் யாமளம் முதலிய தந்திரங்கள் மச்சேந்திரநாதர் முதலிய மானுடசித்தராற் செய்யப்பட்டன.

இனி உலோகாயத ஞானிகள் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்கு பூதங்களையும் அறிந்தமையால் அவர்களுக்கு அவற்றின் கீழ்ப்பட்ட புவனங்களிற் பிறவி ஒழியும். ஆருகதருக்குக் குணதத்துவத்தின் கீழ்ப்பட்ட தத்துவங்களிற் பிறவி ஒழியும். நையாயிக வைசேடிகர்களுக்குப் புத்திதத்துவவரையும் பிறவி ஒழியும். புத்தருக்குப் புத்திதத்துவத்தின் கீழ்ப் பிறவிஒழியும். சாங்கியருக்குப் பிரகிருதியையும் புருடனையும் விவேகித்தறிதலால் பிரகிருதிவரையும் பிறவி ஒழியும்; பிரகிருதிக்கு மேற்பட்ட மிச்சிரதத்துவாக்களை அறியாமையால் கன்மசேடம் உடையவர்கள் ஆதலான் இவர்களுக்கு விஞ்ஞானகேவலத் தன்மை வராது. பாஞ்சராத்திரிகளுக்குப் பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட பிறவிஒழியும். வேதாந்திகள் புருடதத்துவத்தை அடைவர். பௌராணிகர் அராகதத்துவத்தை அடைவர். காபாலிகர் காலதத்துவத்தை அடைவர். பாசுபதர் மாயாதத்துவத்தை அடைவர். மகாவிரதர் வித்தியாதத்துவத்தை அடைவர். காருடம் தக்கிணம் வாமம் பூதம் என்னும் தந்திரங்களில் தீக்கைபெற்றவர் சத்திதத்துவத்திலுள்ள நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி என்னும் புவனங்களை முறையே அடைவர். சுத்தமாகிய சாத்தநூலார் சத்திதத்துவத்தை

அடைவர். கௌளம் யாமளம் முதலிய சாத்திரங்களில் பெண்புணர்ச்சி கொலைமுதலியன உண்மையால் இவர்கள் பிசாசபதத்தை அடைவார்கள்.

இனிச் சித்தாந்தசாத்திரமாவன விந்துவினின்றும் நாதந் தோன்றி விந்துவும் பிரணவமும் வன்னங்களுமாக முறையே பரிணமித்து அனுட்டுப்புச் சந்தசாய்ச் செய்யப்பட்டன. அவை சிவபேதமும் உருத்திரபேதமும் என இருவகைப்படும். விஞ்ஞானகலரில் பரமசிவன் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்ற பிரணவர் முதலிய பெயருடைய பத்துச் சிவன்களுக்கும் சத்தியோசாதம் வாமதேவம் என்னும் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த காமிகமுதலிய பத்தும் சிவபேதம் எனப்படும். இவ்வாறு பரமசிவன்பால் உபதேசம் பெற்ற உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் அகோரம் தற்புருடம் ஈசானம் என்னும் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த விசயம்முதலிய பதினெட்டும் உருத்திரபேதம் எனப்படும். இந்த இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றிற்குக் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம். இந்தச் சைவாகமம் இருபத்தெட்டிற்கும் சித்தாந்தம் என்று பெயர். இவை ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்கு பாதங்கள் உடையனவாய் இருக்கும்.

இவற்றுள் ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தி என்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதல் பிருதிவி தத்துவம் வரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது உற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும், புவனங்கள் புவனேசுரர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப்பிரமாணங்களும், அதமப்பிரளயம் மத்திமப்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபங்களும், அந்தப்பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருட்டியாம் முறைமையும், பாசுபதம் மகாவிரதம் காபாலிகம் முதலிய மதங்களின் சொரூபங்களும், கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களினது உத்தாரணம் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபம் ஓமங்களும், சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திகளுக்கு உபாயமான தீக்கையும், கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்திற்குக் காரணமான மாயை மாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதி சித்திகள் உண்டாம் முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணை சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களின் முறைமையும், கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில் பிராயச்சித்தவிதியும், பவித்திரவிதியும், சிவலிங்க இலக்கணமும், உமாமகேசுரர் முதலிய வியத்தாவ்வியத்த இலிங்கங்களின் இலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதர் இலக்கணமும், செபமாலை யோகபட்டம் தண்டம் கமண்டலம் முதலியவற்றின்இலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியும், கூறப்படும்.

சமயதீக்கை பெற்றோர் உருத்திரபதம் அடைவர். விசேடதீக்கை பெற்றோர் மகேசுரப்தம் அடைவர். ஈண்டு உருத்திரபதம் என்றது குணதத்துவ மத்தகத்தில் இருக்கும் உருத்திரர் பதமேயாம். ஈசுரபதம் என்றது பிரகிருதிக்குமேல் மிச்சிராத்துவாவில் மூந்தின தத்துவமான அராகதத்துவ பதமேயாம். ஈசுரனால் அதிட்டிக்கப்படுவதாகலான் அந்தத் தத்துவத்தை அடைவதே ஈசுரபதத்தை அடைவது என்று சொல்லப்படும். சாங்கியம் பாதஞ்சலம் வேதாந்தம் பாஞ்சராத்திரங்களிற் கூறும் வழிக்கு மேற்பட்ட நிருவாண தீக்கையைப் பெற்றவர் பரமசிவனோடு சாமியமான முத்தியை அடைவர்.

இனி நிருவாணதீக்கை சத்தியோநிருவாணம் அசத்தியோ நிருவாணம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் சத்தியோ நிருவாணதீக்கை பெற்றோர் தீக்கை பெற்றபோழ்தே சரீரம் நீங்கி முத்தியைப் பெறுவர்.

அசத்தியோ நிருவாணதீக்கை பெற்றோர் தீக்ஷையிற் சஞ்சிதமும் ஆகாமியமும் சோதித்துச் சரீரம் நிற்பதற்கு ஏதுவாய்ப் புசிக்கப்படும் பிராரத்த கன்மம் சோதிக்கப்படாமையால் ஆயுள் முடிவில் சரீரம் நீங்கி முத்தியை அடைவர். சாதக தீக்கைபெற்றுச் சிவபத்தி சிவபூசை செய்துகொண்டு பின்பு வித்தியேசுரர் முதலியோர் பதங்களை விரும்பினவர் அந்தப் பதங்களைப் பெறுவர். அப்பதங்களில் இருப்பவர்க்குள் பற்றற்றவர் அப்பொழுதே முத்தியை அடைவர்; அல்லாதார் மகா சங்காரகாலத்து முத்தியைப்பெறுவர்.

நிர்ப்பீசதீக்கையாவது, தீக்கை செய்ததன்பின் அனுட்டிக்கப்படும் சந்தியாவந்தனம் சிவலிங்கார்ச்சனை முதலிய சமயாசாரங்களைத் தீக்கை செய்யும் பொழுதே சோதித்து ஒழிப்பது ஆகலான், பாலர் வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுவதாம்.

சபீசதீக்கையாவது வல்லமையுடைய சமயி புத்திரர் சாதகாசாரியர்க்குப் பண்ணுவதாம். இந்தத் தீக்கையில் சஞ்சிதம் ஆகாமியம் என்னும் இருவகைக் கன்மங்களும் இந்தக்கன்மங்களுக்கு ஈடான எல்லாச் சரீரங்களும் சுத்திப்படும். சரீரமில்லாமையால் போகங்களும் நசிக்கும். இந்தச்சரீரங்களுக்கு ஏதுவான பிராரத்த கன்மம் சுத்திப்படாமையால் சரீரத்துக்குள்ள சுகதுக்கங்கள் அனுபவிக்கப்படும். இவ்வாறு மூவகைக் கன்மங்களும் நாசமாம். ஆகவே தீக்கையானபின் மரணமளவும் சாத்திரங்களின் விதித்த நியமங்களின் வழுவாமை ஆசரிக்கவேண்டும். பரமசிவனது திருவருளாகிய தீக்கையானன்றி மற்றொன்றானும் முத்தி இல்லை.

தீக்கை செய்துகொண்ட பின்பு ஆசாரத்தில் வழுவினால், புத்தி பூர்வமாகச் செய்த பாவம் பிராயச்சித்தத்தினாலும், மந்திர திரவியங்களின் உபாயங்களினாலும், பவித்திரத்தினாலும் சுத்தியாம். அபுத்திபூர்வமாக வழுவினால் அந்தியேட்டிக்கிரியையாற் சுத்தியாம்.

தீக்கை செய்துகொண்ட பின்பு ஆவசியகமாக அனுட்டிக்கப்படும் கன்மங்களாவன: இயம நியமங்

களும் சந்தியாவந்தனம் சிவலிங்கபூசை அக்கினிகாரியங்களும் குருவசன பரிபாலனமும் இயன்றமட்டும் மகேசுர பூசை முதலாயினவுமாம்.

அனுட்டிக்கலாகாத கன்மங்களாவன: நிர்மாலியம் புசித்தல் சிவநிந்தை சிவசாத்திர விகிதாசாரநிந்தை தேவத்திரவியங்களை உபயோகஞ் செய்தல் உயிர்க் கொலை முதலாயினவாம்.

இவ்வாறு தீக்கை பெற்று விதித்தபடி அநுட்டித்து முத்தனாகிய ஆன்மாவுக்கு, ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தி என்னும் பாசங்களினின்று நீங்குதலும், பரமசிவன்போல முழுதுமுணர்தல் முழுதுஞ் செய்தல் நித்தமகிழ்ச்சி அநாதியாகிய சுதந்திரத்தன்மை கெடாதசத்தியுடைமை அளவிறந்தசத்தியுடைமை என்னும் சாட்குண்ணியத்தின் சொரூபத்தைப் பெறுதலும், இலக்கணமாம். இந்தக்குணங்களைப் பெற்றவர்க்குப் பரமசிவனைப்போலப் பஞ்சகிருத்தியம் செய்தல் கூடாது. பரமசிவனே பஞ்சகிருத்தியத்தாற் பிறருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வரென அறிக.

முற்றிற்று.

வடநூற் கடலுந் தென்றமிழ்க் கடலு ... ... *
முழுதுணர்ந் தருளிய முனிவரன் றுறைசை.. ... *
வாழ்சிவ ஞான மாதவன் முன்னூற் ... ... *
சித்தாந் தப்பிர காசிகை சிறந்திட ... ... *
மொழிபெயர்த் தருளினன் றென்மொழி யாக ... *
மருளகன் றெம்மனோர் ம்திபெறற் பொருட்டே ... *

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] //

[illegible]

X. [illegible]

[illegible] 20

X [illegible]

X [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]